

Vergaderjaar 2015–2016

30 872

Landelijk afvalbeheerplan

Nr. 205

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 juli 2016

In de procedurevergadering van de vaste commissie voor Infrastructuur en Milieu van 18 mei 2016 is gesproken over de CPB-notitie van 24 april 2016 getiteld «Een verkennend onderzoek naar de haalbaarheid en wenselijkheid van doelstellingen met betrekking tot recycling en preventie van huishoudelijk afval»¹. De commissie heeft mij gevraagd om een reactie op deze notitie. Bij deze ga ik op dat verzoek in.

Het CPB heeft op mijn verzoek een literatuurstudie uitgevoerd naar de beschikbare beleidsrelevante wetenschappelijke informatie over recycling van huishoudelijk afval. Het CPB constateert dat er slechts weinig wetenschappelijke literatuur beschikbaar is en dat deze daarmee weinig aanknopingspunten biedt voor een betere vormgeving van het recycling-beleid en het beleid gericht op eco-design.

In de notitie beschrijft het CPB het effect van beleidsinspanningen om meer huishoudelijk afval te recyclen van 2004 tot en met 2012, en plaatst dat tegen de vragen of meer recycling mogelijk is en/of meer recycling bijdraagt aan een hogere welvaart. De beperkt beschikbare literatuur suggereert dat de hoge kosten van inzamelen en verwerken van huishoudelijk afval de belangrijkste beperkende factor zijn. Kostenreductie lijkt daarmee volgens het CPB een voorwaarde te zijn voor meer recycling, waarbij innovatie een belangrijke bijdrage kan leveren. Het CPB merkt verder op dat recycling van veel afvalstromen maatschappelijk en privaat gezien rendabel is. Zo recyclen veel bedrijven een groot deel van hun afval. Niet omdat het moet, maar omdat het winstgevend is.

Over het beter recyclen van huishoudelijk afval zijn in 2014 nieuwe/aanvullende beleidsafspraken gemaakt samen met gemeenten en het bedrijfsleven, die nu worden uitgevoerd. Concreet doel is een afname van de hoeveelheid restafval naar 100 kg per persoon per jaar in 2020. Daarbij

¹ Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

worden samen met gemeenten en het bedrijfsleven steeds mogelijkheden onderzocht om de kosten van inzameling en verwerking verder terug te brengen en ketens duurzaam te sluiten. Dit beleid is onderdeel van het circulaire economieprogramma Van Afval Naar Grondstof (VANG)(bijlage bij Kamerstuk 33 043, nr. 28). De eerste resultaten van dit beleid zijn veelbelovend. Dat blijkt onder andere uit het grote aantal gemeenten dat de VANG-doelen in het gemeentelijk afvalbeleid heeft overgenomen en dat gestart is met projecten zoals omgekeerd inzamelen, diftar en het 100-100-100 concept.

Ik heb veel waardering voor de getoonde betrokkenheid en inzet van het CPB bij het verkennen van de kosten en baten van het afvalbeleid. Met deze literatuurstudie maakt het CPB inzichtelijk dat er vanuit de wetenschappelijke literatuur nog maar weinig aanknopingspunten zijn voor het huishoudelijk afvalbeleid. Verder wetenschappelijk onderzoek naar de effectiviteit van beleidsinstrumenten en de waarde van het recyclen van huishoudelijk afval is interessant, zeker ook gezien onze praktijkervaringen met het kunststofketenakkoord en de luierketen, waarbij blijkt dat er veel energie is in de samenleving om afval te reduceren en ketens te sluiten. Ik ben met gemeenten en het bedrijfsleven continu bezig te bezien hoe het in Nederland nog beter kan, rekening houdend met maatschappelijke kosten en baten en de brede welvaartsaspecten. Ik vind het dan ook van groot belang instituten als het CPB nauw te blijven betrekken bij onze beleidsambities voor de circulaire economie, zodat deze ambities de brede welvaart daadwerkelijk blijven bevorderen. Om die reden heb ik voor de periode 2016–2019 dit onderwerp ook laten opnemen in het gezamenlijke onderzoeksprogramma met het CPB.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,
S.A.M. Dijkma